

Sygn. akt VII W 161/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w (...)

Zamiejscowy VII Wydział Karny w P. w składzie :

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Katarzyna Radzikowska - Jędrusiak

Protokolant Aleksandra Malicka

po rozpoznaniu w dniach 25.01.2016 r., 01.03.2016 r., 06.04.2016 r.

sprawy **P. B.**

syna J. i A. z d. (...)

ur. (...) w P.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 28 lipca 2014 roku o godz. 07:38 w W. w ruchu lądowym prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu przy stwierdzonym stężeniu w wydychanym powietrzu wynoszącym 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wykroczył przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu drogowym,

tj. o czyn z art. 87 § 1 kw

2. w dniu 28 lipca 2014 roku o godz. 07:25 w G. prowadząc pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) w celu uniknięcia kontroli nie zastosował się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego umundurowanego funkcjonariusza policji nakazującego zatrzymanie pojazdu,

tj. o czyn z art. 92 § 2 kw

3. w dniu 28 lipca 2014 roku o godz. 07:38 w W. na drodze publicznej prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie mając o tego uprawnień,

tj. o czyn z art. 94 § 1 kw

4. w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:38 na odcinku drogi publicznej między miejscowościami S., S. i C., prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych uczestników ruchu w ten sposób, że dokonywał wyprzedzania ich w rejonach skrzyżowań,

tj. o czyn z art. 86 § 2 kw

5. w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:38 na odcinku drogi publicznej G. – W. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do znaku poziomego podwójnego linii ciągłej P-4,

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

6. w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:27 na odcinku drogi publicznej G. – S. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym polegające na wyprzedzaniu przed miejscowością S. na łuku drogi innego pojazdu zmuszając jadącego z przeciwka rowerzystę do zjechania na pobocze w celu uniknięcia zderzenia,

tj. o czyn z art. 86 § 2 kw

7. w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:30 w W. na drodze publicznej prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do znaków nakazu jazdy z prawej strony C-9 omijając wysepki z lewej strony oraz nie zastosował się do znaku podwójnej linii ciągłej P-4,

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

8. w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:30 w W. od strony K. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych uczestników jadąc lewym pasem ruchu, zmuszając ich do gwałtownego hamowania i zjeżdżania na pobocze w tym samym miejscu i czasie oraz wyprzedzał inne pojazdy na przejściu dla pieszych,

tj. o czyn z art. 86 § 2 kw w zb. z art. 97 kw

9. w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:38 na odcinku drogi publicznej między miejscowościami G. – W. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla pasażerów ww pojazdu, tj.: P. M., R. P. i J. K.,

tj. o czyn z art. 86 § 2 kw

I. uznaje P. B. za winnego tego, że:

- w dniu 28 lipca 2014 roku o godz. 07:38 w W. w ruchu lądowym prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu przy stwierdzonym stężeniu w wydychanym powietrzu wynoszącym 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wykroczył przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu drogowym, to jest popełnienia czynu art. 87 § 1 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku o godz. 07:25 w G. prowadząc pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) w celu uniknięcia kontroli nie zastosował się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego umundurowanego funkcjonariusza policji nakazującego zatrzymanie pojazdu, to jest popełnienia czynu z art. 92 § 2 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:38 na odcinku drogi publicznej między miejscowościami S., S. i C., prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów P. M., R. P. i J. K., a także innych uczestników ruchu w ten sposób, że dokonywał wyprzedzania tych drugich w rejonach skrzyżowań, to jest popełnienia czynu z art. 86 § 2 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:38 na odcinku drogi publicznej G. – W. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do znaku poziomego podwójnej linii ciągłej P-4, to jest popełnienia czynu z art. 92 § 1 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:27 na odcinku drogi publicznej G. – S. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów oraz innych uczestników ruchu polegające na wyprzedzaniu przed miejscowością S. na łuku drogi innego pojazdu

zmuszając jadącego z przeciwka rowerzystę do zjechania na pobocze w celu uniknięcia zderzenia, to jest popełnienia czynu z art. 86 § 2 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:30 w W. na drodze publicznej prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do znaków nakazu jazdy z prawej strony C-9 omijając wysepki z lewej strony oraz nie zastosował się do znaku podwójnej linii ciągłej P-4, to jest popełnienia czynu z art. 92 § 1 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:30 w W. od strony K. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów oraz innych uczestników ruchu polegające na jeździe lewym pasem ruchu i zmuszaniu innych uczestników ruchu do gwałtownego hamowania i zjeżdżania na pobocze oraz w tym samym miejscu i czasie wyprzedzał inne pojazdy na przejściu dla pieszych, to jest popełnienia czynu z art. 86 § 2 kw w zb. z art. 97 kw w zw. z art. 9 § 1 kw,

i za wykroczenia te na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu łącznie karę 25 (dwudziestu pięciu) dni aresztu,

II. na podstawie art. 87§3 kw orzeka wobec obwinionego za czyn wypełniający znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat,

III. uniewinnia P. B. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 3 zarzutu,

IV. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpow i art. 118 § 1 kpow oraz art. 21 pkt. 2 lit. a ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i § 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionego P. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 100,00 zł (stu złotych) oraz 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 28 lipca 2014 roku w godzinach 06.00 – 14.00 funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w K. w osobach A. W., D. Z. oraz K. K. (1) vel K. pełnili służbę patrolową na terenie gminy K.. Ich głównym zadaniem była kontrola trzeźwości poruszających się po ww. terenie kierowców. Około godziny 7.00 funkcjonariusze policji znajdowali się w miejscowości G. i wykonywali swoje zadania w ramach akcji „trzeźwy poranek”.

Dowód: częściowo wyjaśniania obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

notatka urzędowa k. 1-2

wykaz dróg powiatowych k. 16-18,

Około godziny 7.25 w miejscowości G., funkcjonariusz policji A. W. zatrzymał do kontroli drogowej kierującego samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Okazał się nim P. B., który w ww. pojeździe przewoził pasażerów P. M., R. P. oraz J. K.. Policjant A. W. dokonał sprawdzenia stanu trzeźwości kierowcy przy użyciu urządzenia alcoblow. W urządzeniu zapaliła się czerwona kontrolka świadcząca o podejrzeniu uprzedniego spożywania przez kierującego alkoholu. Funkcjonariusz policji zapytał P. B., czy pił alkohol. Kierowca nic nie

odpowiedział, a następnie gwałtownie ruszył z miejsca kontroli i zaczął oddalać się ze znaczną prędkością w kierunku K..

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

zeznania świadka R. P. k. 20-21,

zeznania świadka P. M. k. 23-24,

zeznania świadka J. K. k. 25-26,

Policjanci A. W., D. Z. oraz K. K. (1) vel K. niezwłocznie ruszyli za oddalającym się samochodem osobowym marki V. (...). W radiowozie zostały włączone sygnały błyskowe i dźwiękowe nakazujące zatrzymanie. Funkcjonariusze policji mieli samochód osobowy marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) cały czas w zasięgu wzroku.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

P. B. poruszający się samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się na odcinku drogi publicznej G. – S. stworzył realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów oraz innych uczestników ruchu w ten sposób, że pomiędzy godziną 7.25, a 07.27 na łuku drogi przed miejscowością S. wyprzedzał inny pojazd zmuszając jadącego z przeciwnego kierunku rowerzystę do zjechania na pobocze drogi celem uniknięcia zderzenia.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

Ww. sytuacja nie wpłynęła za zachowanie P. B., który nadal ze znaczną prędkością przemierzał pojazdem w kierunku K.. Na odcinku drogi publicznej pomiędzy miejscowościami S., S. i C. stworzył realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów, a także innych uczestników ruchu w ten sposób, że dokonywał wyprzedzania innych pojazdów będących na drodze w rejonach skrzyżowań.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9,

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

Po przemierzeniu dłuższego dystansu P. B. skręcił na drogę prowadzącą do W.. Przemierzając ten odcinek prowadził pojazd marki V. (...) nie stosując się do znaku poziomego P- 4 podwójna linia ciągła.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

Po wjechaniu do miejscowości W., P. B. również zachowywał się na drodze agresywnie i lekceważył zasady ruchu drogowego. Poruszając się około godziny 7.30 po ww. miejscowości nie respektował znaków C – 9 nakazu jazdy z prawej strony i omijał wysepki z lewej strony. Nadto nie stosował się do znaku podwójnej linii ciągłej P- 4, wielokrotnie przekraczając ją.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

zeznania świadka R. P. k. 20-21,

zeznania świadka P. M. k. 23-24,

zeznania świadka J. K. k. 25-26,

P. B. będąc w miejscowości W., stworzył również zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów oraz innych uczestników ruchu w ten sposób, że poruszał się samochodem osobowym marki V. (...) jadąc lewym pasem ruchu zmuszając tym samym kierowców innych pojazdów do zjeżdżania na pobocze oraz wyprzedzał inne pojazdy na przejściu dla pieszych.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

W pewnym momencie P. B., będąc w miejscowości W., skręcił pojazdem w drogę prowadzącą do miejscowości R.. Z uwagi na znaczną prędkość pojazdu kierujący nie wszedł płynnie w zakręt tylko pojechał prosto i wjechał w pole z uprawą ziemniaków. Zaczął ze znaczną prędkością poruszać się do ww. polu. W wyniku podjętego manewru uszkodził pojazd. Po przemierzeniu dystansu około 200 metrów samochód zatrzymał się. P. B. nie miał możliwości jego ponownego uruchomienia. Jadący cały czas za samochodem osobowym marki V. (...) funkcjonariusze policji dobiegli do auta i obezwładnili P. B.. Mężczyzna został przebadany na zawartość alkoholu w organizmie z wynikiem 0, 25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 7.38, 0, 23 mg/l – o godzinie 08.02, 0,11 mg/l o godzinie 8.32.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

zeznania świadka R. P. k. 20-21,

zeznania świadka P. M. k. 23-24,

zeznania świadka J. K. k. 25-26,

P. B. poruszając się samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) pomiędzy miejscowościami G. – W. znajdował się w stanie po użyciu alkoholu z wynikiem 0, 24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Na dzień 28 lipca 2014 roku mężczyzna posiadał uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi dla których wymagane jest prawo jazdy kategorii B.

Dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158

zeznania świadka A. W. k. 10-11, 159v-160

zeznania świadka D. Z. k. 12-13, 158v- 159

zeznania świadka K. K. (1) vel K. k. 14-15, 187v-188

protokół badania śliny k. 3,

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania k. 4 – 5,

pismo Starostwa Powiatowego w M. k. 194,

P. B. tempore criminis nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 128-132,

P. B. ma 25 lat. Zdobył wykształcenie średnie. Nie posiada wyuczonego zawodu. Nie pracuje. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Bezdzietny kawaler. Bez majątku. Według oświadczenia nie karany. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 8-9, 158,

Na etapie czynności wyjaśniających P. B. werbalnie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zabronionych i odmówił składania wyjaśnień (k.8-9). Na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu mu oświadczeń procesowych z etapu czynności wyjaśniających podał, iż nie pamięta czy złożył takie wyjaśnienia. Potwierdził, iż protokół jest opatrzony jego podpisami(k.158v).

Przechodząc w dalszej części do oceny materiału dowodowego sprawy wskazać należy, iż sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom obwinionego z etapu czynności wyjaśniających, w ramach których werbalnie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zabronionych. W tym bowiem zakresie jego oświadczenie procesowe korespondowało z całokształtem dowodów przeprowadzonych w toku postępowania sądowego, w szczególności z zeznaniami świadków A. W., D. Z., K. K. (1) vel K., R. P., P. M. i J. K. oraz protokołem z przebiegu badania stanu trzeźwości obwinionego.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień P. B. z rozprawy podnieść należało, że nie zasługiwały one na wiarę, albowiem były sprzeczne z wyżej przywołanymi dowodami, a także z pierwszymi oświadczeniami procesowymi samego obwinionego.

Zdaniem sądu poprzez złożenie w toku postępowania sądowego wyjaśnień, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zmierzał do zapewnienia sobie korzystnego rozstrzygnięcia w sprawie.

Decydujący walor dowodowy w niniejszym postępowaniu sąd przypisał zeznaniom świadków A. W., D. Z., K. K. (1) vel K., które uznał za w pełni wiarygodne. Były one bowiem jasne, stanowcze, korespondujące ze sobą. Analizowane łącznie dawały pełny obraz zajść z udziałem obwinionego. Ww. osoby jako obce dla P. B. nie miały żadnego interesu, by przedstawiać poszczególne incydenty z udziałem obwinionego w sposób odmienny od ich rzeczywistego przebiegu. Sąd przypisał zeznaniom ww. świadków przymiot wiarygodności również z tego powodu, że po części znalazły one odzwierciedlenie w zeznaniach świadków R. P., P. M. oraz J. K..

Twierdzenia świadków R.(...), P. M. oraz J. K. sąd również uznał za wiarygodne. Mając na uwadze fakt, iż świadkowie do późnych godzin nocnych spożywali alkohol i bawili się w dyskotecę mogli spać w samochodzie podczas zdarzeń z udziałem obwinionego i częściowo nie zarejestrować popełnianych przez niego wykroczeń. Znamienne dla ustaleń faktycznych okazały się jednak ich twierdzenia relacjonujące przebieg zdarzeń z miejscowości W. oraz tego co działo się bezpośrednio przed i po zjechaniu obwinionego na uprawne pole i uszkodzeniu samochodu. W tym bowiem częściach ich oświadczenia procesowe były co do zasady zbieżne z relacjami A. W., D. Z. i K. K. (1) vel K..

Zeznania świadka M. P. nie miały znaczenia w sprawie. Osoba ta nie była naocznym obserwatorem incydentów z udziałem obwinionego. Z tych też względów jego oświadczenia procesowe nie stały się podstawą poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych.

Stan faktyczny sprawy sąd ustalił ponadto w oparciu o wszelkie dokumenty zgromadzone w przedmiotowej sprawie tj. protokoły badania śliny, stanu trzeźwości obwinionego, opinię sądu – psychiatryczną, informację ze Starostwa Powiatowego w M.. Wyżej wymienione dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami, nie były kwestionowane przez strony i jako takie stały się podstawą dokonanych ustaleń.

Mając na uwadze wyżej omówiony materiał dowodowy należało uznać, że P. B.:

- w dniu 28 lipca 2014 roku o godz. 07:38 w W. w ruchu lądowym prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu przy stwierdzonym stężeniu w wydychanym powietrzu wynoszącym 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wykroczył przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu drogowym, to jest popełnienia czynu art. 87 § 1 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku o godz. 07:25 w G. prowadząc pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) w celu uniknięcia kontroli nie zastosował się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego umundurowanego funkcjonariusza policji nakazującego zatrzymanie pojazdu, to jest popełnienia czynu z art. 92 § 2 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:38 na odcinku drogi publicznej między miejscowościami S., S. i C., prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów P. M., R. P. i J. K., a także innych uczestników ruchu w ten sposób, że dokonywał wyprzedzania tych drugich w rejonach skrzyżowań, to jest popełnienia czynu z art. 86 § 2 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:38 na odcinku drogi publicznej G. – W. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do znaku poziomego podwójnego linii ciągłej P-4, to jest popełnienia czynu z art. 92 § 1 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:25 do 07:27 na odcinku drogi publicznej G. – S. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu wyrażającym się wskaźnikiem 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów oraz innych uczestników ruchu polegające na wyprzedzaniu przed miejscowością S. na łuku drogi innego pojazdu

zmuszając jadącego z przeciwka rowerzystę do zjechania na pobocze w celu uniknięcia zderzenia, to jest popełnienia czynu z art. 86 § 2 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:30 w W. na drodze publicznej prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do znaków nakazu jazdy z prawej strony C-9 omijając wysepki z lewej strony oraz nie zastosował się do znaku podwójnej linii ciągłej P-4, to jest popełnienia czynu z art. 92 § 1 kw,

- w dniu 28 lipca 2014 roku w godz. 07:30 w W. od strony K. prowadził pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu stwarzał zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla przewożonych pasażerów oraz innych uczestników ruchu polegające na jeździe lewym pasem ruchu i zmuszaniu innych uczestników ruchu do gwałtownego hamowania i zjeżdżania na pobocze oraz w tym samym miejscu i czasie wyprzedzał inne pojazdy na przejściu dla pieszych, to jest popełnienia czynu z art. 86 § 2 kw w zb. z art. 97 kw w zw. z art. 9 § 1 kw.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone przez sądem zrodziło konieczność zmiany opisu czynów przypisanych obwinionemu w wyroku. Mając na względzie, że urządzenie którym dokonano w dniu 28 lipca 2014 roku weryfikacji stanu trzeźwości P. B. wskazywało na niepewność pomiaru na poziomie 0,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, należało ww. wartość uwzględnić i w każdym zachowaniu finalnie przypisanym obwinionemu przyjąć, iż jego stan po użyciu alkoholu podczas zdarzeń był na poziomie 0, 24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Z całokształtu materiału dowodowego sprawy wynikało, że P. M., R. P. oraz J. K., jako pasażerowie pojazdu marki V. (...) byli takimi samymi uczestnikami ruchu jak kierowcy i pasażerowie innych pojazdów, którzy byli na trasie przejazdu obwinionego pomiędzy miejscowościami G. – W.. Obwiniony podejmując niebezpieczne manewry na drodze opisane w 3,5 i 7 tirecie rozstrzygnięcia stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym nie tylko dla uczestników ruchu pojazdów wyprzedzanych, wymijanych lecz również jednocześnie dla przewożonych w pojeździe pasażerów. Należało dać temu wyraz w opisie czynów przypisanych ostatecznie obwinionemu, odmawiając tym samym zakwalifikowania zachowania obwinionego względem P. M., R. P. oraz J. K. jako odrębnego czynu wypełniającego znamiona wykroczenia z art. 86§ 2 kw.

Jako niezasadny należało uznać zarzut oskarżyciela co do tego, że w dniu 28 lipca 2014 roku obwiniony P. B. prowadził samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie posiadając wymaganych uprawnień. Przeczy temu informacja pozyskana przez sąd ze Starostwa Powiatowego w M.. Z ww. dokumentu wynikało bowiem, że na dzień incydentów obwiniony z administracyjnego punktu widzenia posiadał uprawnienia do kierowania pojazdami wymaganymi dla kategorii B, gdyż takowe zostały mu odebrane dopiero w dniu 29.08.2014 roku. Kierując się powyższym obiektywnym dowodem należało uniewinnić P. B. od popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie 3 zarzutu, w oparciu o treść art. 1§ 1 kw w zw. z art. 5§ 1 pkt 1 kpow, w zw. z art. 62 § 3 kpow.

W ocenie Sądu wina obwinionego P. B. w zakresie przypisanych mu czynów nie budzi wątpliwości. Jest on osobą dorosłą, ja wynika z treści opinii sądowo – psychiatrycznej poczytalną. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności, które mogłyby wskazywać, iż obwiniony nie zdawał sobie sprawy z bezprawności swoich czynów. Wymierzając obwinionemu karę, Sąd uwzględnił przepis art. 9§ 2 kw oraz wszelkie okoliczności, jakie nakazuje brać art. 33 § 1 - § 4 kw.

Z uwagi na postawę P. B. w trakcie poszczególnych zdarzeń , a także rodzaj i wagę naruszonych przez niego przepisów Sąd uznał, że sankcje czy to w postaci kary grzywny czy też kary ograniczenia wolności, nie osiągną celów prewencyjnych i wychowawczych wobec obwinionego. P. B. zaprezentował skrajnie lekceważący stosunek dla porządku prawnego i dlatego też zarówno ze względów prewencji szczególnej jak i generalnej koniecznym było zastosowanie najsurowszej sankcji jaką daje przepis art. 92§ 2 kw to jest kary aresztu.

Obwiniony przypisanych mu zachowań dopuścił się w stanie po spożyciu alkoholu. Uwzględniając jego stężenie w organizmie które oscyloowało w granicach górnego progu, a nadto t, że obwiniony prowadził pojazd w stanie po użyciu alkoholu w okresie wakacyjnym w czasie wzmożonego ruchu na trasach prowadzących nad morze, sąd uznał za

zasadne w oparciu o treść art. 87§ 3 kw w zw. z art. 9§ 2 kw orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Obwiniony jest osobą młodą, zdolną do zarobkowania. Z tych też względów orzeczono jak w punkcie IV sentencji.